U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Marie Turkové a soudců JUDr. Jiřího Pally a JUDr. Dagmar Nygrínové v právní věci žalobce: **JUDr. Z. A.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní třída 16, Praha 1, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 25. 3. 2010, č. j. 11 Ca 294/2009 - 42,

takto:

I. Kasační stížnost **se odmítá**.

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

Městský soud v Praze usnesením ze dne 25. 3. 2010, č. j. 11 Ca 294/2009 - 42, zamítl žádost žalobce o přiznání osvobození od placení soudních poplatků a záloh. Podle soudu se žalobce domáhal přezkoumání rozhodnutí žalované, kterým mu byl pozastaven výkon advokacie. Protože žalobce s podanou žalobou nezaplatil soudní poplatek, byl výzvou ze dne 2. 12. 2009, č. j. 11 Ca 294/2009 - 20, vyzván k jeho zaplacení. Dne 8. 1. 2010, pod č. j. 11 Ca 294/2009 - 26, byla žalobci k jeho žádosti prodloužena lhůta k zaplacení soudního poplatku, a to do 15. 2. 2010. Podle soudu však žalobce ani v takto prodloužené lhůtě poplatek nezaplatil, přičemž dne 15. 2. 2010 požádal o osvobození od soudních poplatků. Na výzvu soudu žalobce předložil vyplněné *Potvrzení o osobních, výdělkových a majetkových poměrech* spolu s přiznáním k dani z příjmů za rok 2008 a s výpisem z katastru nemovitostí LV č. 2019. Z těchto podkladů soud zjistil, že žalobce vlastní 1/5 domu v Praze 6, má majetkové nároky za Městským soudem v Praze v celkové výši 11 152 307 Kč a dluhy ve výši cca 15 mil. Kč. Daň za rok 2008 platil ve výši 23 445 Kč. Na základě toho soud dospěl k závěru, že žalobce má dostatečné prostředky k tomu, aby mohl zaplatit soudní poplatek ve výši 2000 Kč. Podle soudu má žalobce dostatečný příjem, když jeho dílčí základ daně z příjmů činil 156 377 Kč. Soud v této souvislosti zdůraznil, že žalobce o osvobození požádal, jak sám výslovně uvedl, nikoliv kvůli výši poplatkové povinnosti, ale z důvodu nutnosti principiálního posouzení, zda mu vzhledem k mezinárodním závazkům poplatková povinnost vůbec svědčí. Soud uzavřel, že žalobce nesplnil podmínky pro osvobození od soudního poplatku, a proto jeho návrh zamítl.

Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále též „stěžovatel“) dne 2. 4. 2010 včasnou kasační stížnost s tím, že ji doplní a odůvodní po návratu do ČR.

Podle Nejvyššího správního soudu k tomu, aby se mohl meritorně zabývat kasační stížností, je třeba, aby byly splněny podmínky řízení o kasační stížnosti. Tou je především bezvadná kasační stížnost, která obsahuje všechny požadované náležitosti podle § 106 odst. 1 s. ř. s. Chybějící náležitosti, zejména důvody kasační stížnosti, brání pokračování v řízení o ní, neboť v něm je Nejvyšší správní soud podle § 109 odst. 2 a 3 s. ř. s. stěžovatelem vymezenými důvody vázán.

Protože stěžovatelem podaná kasační stížnost měla vady, Městský soud v Praze usnesením ze dne 4. 5. 2010, č. j. 11 Ca 294/2009 - 50, vyzval stěžovatele, aby je ve lhůtě do 30 dnů odstranil, a aby mj. uvedl, v jakém rozsahu a z jakých důvodů rozhodnutí napadá. Přitom stěžovatele poučil, že nedoplní-li kasační stížnost v této lhůtě a v řízení nebude možno pro tento nedostatek pokračovat, bude kasační stížnost odmítnuta. Na to reagoval stěžovatel podáním ze dne 5. 6. 2010 označeným jako „*sdělení soudu o plnění ústavní stavovské povinnosti žalobce s návrhem na rozhodnutí o překážce ke splnění výzvy soudu k písemnému doplnění kasační stížnosti ze dne 2. 4. 2010 a s žádostí o prodloužení lhůty k zaplacení SOP*“. K tomu Nejvyšší správní soud dodává, že vzdor řádné výzvě a poučení soudu o následcích nedoplnění kasační stížnosti a neodstranění jejích vad, nebyla kasační stížnost ve stanovené lhůtě, ani později doplněna tak, aby byla projednatelná. Stěžovatel v doplnění kasační stížnosti ze dne 5. 6. 2010 totiž argumentoval skutečnostmi, které nijak nesouvisí s otázkou splnění podmínek pro osvobození od soudních poplatků, která byla předmětem řízení a posouzení ze strany Městského soudu v Praze. Místo věcné argumentace a uvedení konkrétních skutečností, v čem byly dány důvody pro přiznání osvobození od soudních poplatků, stěžovatel poukazuje na nález Ústavního soudu ze dne 11. 11. 2009, sp. zn. IV. ÚS 128/06, ze kterého dovozuje možnou překážku písemného doplnění kasační stížnosti ze dne 2. 4. 2010. Podle Nejvyššího správního soudu však uvedené rozhodnutí Ústavního soudu nijak nesouvisí s otázkou posouzení podmínek pro osvobození od soudních poplatků a v žádném případě ani nepředstavuje překážku pro doplnění kasační stížnosti, jak se mylně stěžovatel domnívá. Tento nález se totiž týkal nároku na odměnu za právní služby a výkladu projevu vůle u soukromoprávních smluv. Stěžovateli proto nic nebránilo, aby kasační stížnost ve lhůtě náležitým a patřičným způsobem doplnil, což však neučinil.

Za daných okolností je proto třeba uzavřít, že kasační stížnost, tak jak byla stěžovatelem podána, je neprojednatelná, neboť neobsahuje žádné důvody a její doplnění rovněž žádné relevantní důvody neuvádí. Nejvyšší správní soud se tak nemohl kasační stížností zabývat, a proto ji podle § 120 a § 37 odst. 5 s. ř. s. odmítl.

Nad rámec výše uvedeného Nejvyšší správní soud poukazuje na skutečnost, že ačkoliv stěžovatel požádal o osvobození od soudních poplatků, nešlo mu tak ani o otázku výše poplatkové povinnosti, nýbrž o to, jak výslovně uvedl, zda mu vůbec poplatková povinnost, vzhledem k mezinárodněprávním závazkům, svědčí. Stěžovatel ale v řízení neprokázal naplnění předpokladů pro přiznání osvobození od soudních poplatků, takže mu poplatková povinnost svědčila. Tento závěr přitom není v rozporu s mezinárodněprávními závazky ČR.

O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první s. ř. s., podle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 18. února 2011

JUDr. Marie Turková
předsedkyně senátu